

Yılmaz Altun
(Ş. Xebat Gezgin)

BEKLEYİN BENİ

Sarya-Baran Edebiyat Okulu Yayınları

Basıldığı Yer: Ronahî Matbaası

Basım Tarihi: Aralık 2002

İÇİNDEKİLER

Şiiri Yaşamak	7
Susma	9
Çocuğum	10
Yiğitlik	11
Korkuyorum	17
Aşkın Öyküsü	23
Aşkın Ateşi	28
Zilan	29
Sırtında... Şehir... ..	30
Kucaklayarak Selamlıyorum	34
Ciran	35
Adını Koyamadığım	49
Bekleyin Beni	50
Temmuzun Çocukları	59
Ne De Özlemişim	62
Gün Kurşunlanmış Bedendir	66
Yağmur Sevdası	73
Seni Düşündüm Dün Gece	80
Çiyayê Spi'ye Veda	85
Gabar	89
Zamanı Yok	94
İçimdeki	98
Hayat Oyunu	99
Seni Yaratmak	102
Gittiler	104
Sürgün	106

Tanı Küçüğüm	113
Dağ Çocukları	114
Kavga	116
Yiğidim Hala Yiğit	118
Hangi	125
Yansın	131
Güneş Tenli Kız	132
Umut Türküsü	137
Oğul	144
Suskun	146

Kod Adı: Xebat Gezgin

Adı Soyadı: Yılmaz Altun

Baba Adı: Murat

Anne Adı: Name

Doğum Yeri ve Tarihi: 1974-Bozova Urfa

Tahsil Durumu: Lise mezunu

Medeni Hali: Bekar

Mesleği: Muhasebe

Katılım Tarihi: 1992

Kaldığı Alanlar: Botan, Behdinan

Aldığı Görevler: Manga Komutanlığı

Şahadet Tarihi : 29 Kasım 1999

Şahadet Yeri: Çemankê Garê, Tank pususu

ŞİİRİ YAŞAMAK

Xebat'ın kendisini aramaya çıktığı yollardan biri de, şiirin patikalarıydı. İnsanların yaşlandıkça değil, yaşamadıkça öldüğünün inancındaydı. Ölümün karanlığını yararak şiirli bir melodi ile insanların özlemlerini, istemlerini, duygularını, düşüncelerini ve sevgilerini yazan şairler, kendini bütün benliğiyle insanlığa adayan şairlerdir. Victor Lara gibi... "Kollarımı kesip gitarımı susturabilirisiniz, ama şiirlerimi ve şarkılarımı susturamazsınız." diyordu Lara. Ve onun sesiyle gerçek şairlerin sesleri, toprağın kokusuna karışarak yükseliyor. Çünkü onlar, şiiri yaşayarak yazdılar. Şiiri kanla mısralaştırdıkları için unutulmadılar. Tarihin ve halkın sesi olurlarken, mazlumların yüreğindeki alevlerde yeniden filizlendiler. Pir Sultanlar, Köroğullar'ı, Dadaloğullar'ı ve niceleri gibi...

Bizde de kurşunların, bombaların gölgesinde, ölümün ötesini adımlarken bile şiir yazanlara mahsustu şairlik. Onlar, gerektiğinde yüreklerin pimini çekerek, yüreği ve toprak melodisini unutanların yüzüne tutulan aynanın gerçeği olurlar. Gözleri yüreği görmüştür ve dizginleri yırtmışlar yaşamak ve yaşatmak istedikleri uğruna. Ölüme sevdalandıklarından değildir bombayı kucaklamaları.

Yaşamı uğruna sevdiklerindendir. Mazlumun yanında çocuk kadar saftır yürekleri. Halk düşmanlarına karşı ise, kılıçtan daha keskindir yürekleri.

Şiirlerini ne şatafatlı sözcükler süsler ne de sahte sevdalar

Bir sevdadır mısralarında çarpan
Umuttur dizeleri
Özlemdir.
Toprak kokar ve aşktır özgürlüğe dolu giden.
Sınırsız bir dünya yaratırlar dizelerinde
Önce güneş, sonra kavga ve sevdadır mısraları
Onlar kavga alevlerinin sıcaklığında dahi şiire
dururlar. Bir de, hümanist duygularıyla tüm güzel-
liklere yer vardır onların yüreklerinde.

Xebat sadece onlardan biridir. Kürdistan dağla-
rında var olma savaşı veren mazlum bir halkın şair
neferidir.

Savaşın zamansız, adres sormaz kurşun yağ-
murunun altında, zor koşullarda olsa bile dizelerin-
de hep barış, özgürlük, eşitlik ve kardeşliği işleyen
insan sevgisini bulacaksınız. Bir de çocukların saf
yüreğini.

Yürüdüler gecelerce
Yürüdüler günlerce
Yolcularıydı güneş sabahının
Küçük küçücük ömürleriyle
Yıllara
Yollara yürüdüler
Kimileri daha çocuk yaşta idi
Basamaklarını tırmanmıştı gençliğin
Bir yumruk
Bir yürek sancısında
Sınanmıştı sözcükleri
Patikalar ve uçurum yollarında
Gittiler...

Onlar, şiiri-türküyü rahatlamak için değil, insa-
nın özüne kavuşması için okuyup söylediler.

Gulan Botan - Şores Şankan
EYLÜL 2002-XİNÊRE

SUSMA

Sus ağlama yürek acım
Sanki kefenlerle sarılı mumya
Betonlaşmış tarih
İnkar soylu cana
Yetmedi mi uyuduğun
Söylesene
Kaç bahar hüznünlendi seyrine
Yasına tutuştu
yağmur
Doğa kayboldu beyaz mintanlar
arasında
Ağaçlar tüy yoldu çırılçıplak
ve
Sen gittikten sonra
anlatımlara sığdıramadığım
Bak bu son mevsim
Kızıla boyanan tüm tabiata
Misafir.
Sana vurmuş harbiliğini
hırsla kuşan.
Orta yerinden dağılsın
Yeşersin gelsin
Güneşin çocukları

08. 04.1998

ÇOCUĞUM

Bu kaçınıcı mevsim oldu
çekip gittiğimden senden
Gönlüm
O günden bu yana
Nice mevsimler
Gelip geçen
Nice mazilerde
Daldığım hayallerdir
Kaleme aldığım
Soluksuz gecenin melodisi
Rüzgar esintisi
Bak bahar sabahı
Gün yeşeriyor
Menekşe kokulu ağaçlar
Tomurcuğa yaprağa bürünüyor bedeni
Ama...
Ben bürünemedim
Sessizlik ve sensizlik saatlerine
O kadar uzakta ki
Düşünceme alamadığım
Milyon uzaklıkta
Asırlık tarihler çarkında
Ama...
Hep yanımdaymış gibi
Yine kucaklıyorum seni
Çocuğum

14. 04.1998
Çiyayê Spi

YİĞİTLİK

*29.07.1998 tarihinde Uzaman eyleminde şahadete ulaşan
Karker, Yılmaz ve Rekan arkadaşların anısına.*

Bir masal bir şarkı bir roman
Ya da bir ezgiymiş gibi anlatmak
İsterim yiğitliği sana
Ama yiğitliğin bir anlatımı yoktur bende
Hele yürek çıplak savunmasız ise
Umut ölüm yüklüyorsa
Kanla çizilen sınırlarında
atmosferin
Cenge sevda ile çekiliyorsa
öfkeler
Sevgi ile yürüyorsa
Puşluğun üstüne
Nasıl olsun ki anlatımları bende
Bir baharın kızıl gelinciği gibi
Süslüyorsa ülkemin dağlarını
Hava sayılıp demir atılıyorsa
En doruk ufkuna
Söz neyi sığdırabilir ki
Ses tellerine benim

Dallarda açan tomurcuk
Uçuşunda kanat geren kuşlar
Çiçeğinde uçuşan kelebekler gibi
Rengarênk
Cıvıl cıvıl
Çatlak çatlak
Güneşi selamlıyorsa bedenler
Toprağı selamlıyorsa kızılca kan
Ve kardelen gibi
Deşiyorsa donuklaşmış
beyinleri
Newroz'u bedenleriyle aleve tutuşturuyorsa
genç kızlarımız
Atom olup vuruyorsa kendini
Satılmış hasiyetin
suratına
Kül olup uçuşsa da damarlarımdaki
kan
Süslense de rengi ile benz
Nazlı pınarlarında pırıldaşan
Berrak sular gibi
Hançeri de
Zulmü de
Sevdayı da
bilir

Öylesine gönöl veririm aşkıma
Bir gönöl aşık ki bu
Fırat asiliği
Dicle serinliği
Habur dizginsizliği
Hêzil vuruşunda
Dalgalar atılırcasına bereketten
Fidanlar sunuluyor toprağa
Daha tap taze baharında yaprak açılır
Yem yeşil capcanlı
Memeden ak süt içen
bebe
Dostluğa gebe
sıcak sohbetler gibi
Çocuklar gibi temmuzun
Üç volkan olup
İnfilak çağına
Geçip dayanmış soylu zaman
Türküsu melodilenir kavganın
Cengine yürek serilir meydanlara
Yiğitlik o zaman işte...

,

Dolu dizgin isyan yüklüdür
Kasırgası dalga dalga büyür
Serhıldanın
İnim inim inler
Tarihin sonbahar rüzgarı
Efil efil eser
Ejder pençesi
Kılıç yarası
Muzlumun öyküsüdür
Deste deste
Kır çiçekleri
Mor menekşe
Özlem tufanı
Agit mi Agittir
Asırlara sıkılmış yumruk
İlk kurşundur hayatın
Fidandır gelecek kuşaklara

Ülkedir
Özgürlüktür
Temmuza konuk
Armağandır doğan güne
Karanlığa ışık
Rêberdir tarihe
Çığlaşıp büyür
Zelzele sarsıntılarıyla
Çağrıdır bu insanlığa
Yolculuğudur ölümsüzlüğün
Marşlarıdır ihtilal sabahının
Ve yolcularıdır
Rekan'dır
Karker'dir
Yılmayan umut

Yılmaz'dır
Günün adı
Yemindir
Yüreklerde perçemleşen
Dağları engin
Çiyayê Spidir
Uzmana'ya uzanan yol
Kancıkla hesaplaşmadır
vuruşmak
Düşmektir bağrına
Nazlı yarin
Sevişmektir toprakla
Kenetleşmek
Ve yeşermektir
Yarının baharında
Çizelgesini çizmektir
Güneş ülkesinin
Cenneti kutsamak
Sözleşmek
Ve intikama sarılmaktır
Silahına yaraşmaktır
Yiğitliğin

29. 08.1998

KORKUYORUM

Çılgılığımı rüzgarlara salmışım
Olur ya bir bulut kütlesinde
Birleşir baharlarda
Kar tanesinde dökülürüm
Saçının dağınık tellerine
Belki elleriyle okşar
Belki hoşlanmazsın duruşuma
Ellerine dolandığım vakit
Lodos kurutur çağlığımı
Masum bakışların arasında
Eriyip dönüştüğümde
Su damlacığına
Sen çoktan unutmuş olabilirsiniz
Dostluğu
Kaybolan görünüşümde
Dağılmış duygularında
Unutma sakın...

Sevgi treninin ilk sesi
duyulunca
Hep o istasyonda
Gezişecek gözlerim
Yalanı sevmem bilirsin
Çılgınlık dediğinde ise
Hastası olarak
Yatarım sonsuz dünyasında
dizginsizim
Şüphe olmasın
Aşkın
Ve
Sevdanın
Delisi diyebilirsin özgürlüğün

Yırtmışım orta yerinden
Suskunluğun
Haykırışım orta yerinden
Suskunluğun
Haykırış parçalanıyor
Dağlarını tarihin
Kopmuş kıyameti gönlümün
Öfke büyütmüş karanlık
Sesiz gecelerde
Lavlanmış gözlerimde
Aranır dururum
Bu dağ bu taş bilmeksizin
Sarhoşluğum fitil fitil
Germişim fırtınaya yelkenleri
Yıkamaz alabolar dümenimi
Beni bu değil bir tanem
Yorgun düşüp de sızdığımda
Bakışların bir kıyısına
Bakışların öldürüyor

Korkuyorum yosun bağlamış
Mavileri gördükçe
Korkutuyor beni
Bu hava
Bu toprak
Ve sensizlik
Mercan kokusu
Ve
Yokluğu dostluğun
Kamçı şiddetinde çarpıyordu
Özlemlerime
Ben ise tutsağı
Bu adada yalnızlık mı dayanır
Hücrelerine dostlukların
Sesi duyulmaz mı
Aşk bilinmez mi
Sevda ölüm mü barındırıyor
Yoksa, yoksa
Yükselemiyor mu
Umut kütlesi

Beyaz bulutlar
Gezişmiyor mu
Sarı
Esmer
Siyah
Tenli
Örüklü cıvı cıvı çocuklar
Burada da mı yasak var
İnsan olmaya
Anneler de mi yas tutuyor
Genç çığılıklar mı yüklüyor
hayatını
Gencecik kızlarımız
Parçalayıp bedenlerini
İnşa mı ediyor
Sevda ülkesini

Dur...
Dur...
Yeter diyebilmeli haykırış
Ellerin tutabilmeli ışığı
Omuzlayabilmeli göğsün ölümü
Ama
Yaşamı anlayabilmeli
Sevmeli
Alevleriyle tutuşturup
Bağdaş kurmalı
Kardeş dünyaları
Dostluk ülkesini

28. 01.1999
Garê

AŞKIN ÖYKÜSÜ

Uzak dağların asi çığlığında
Kurt uluyuşunun
keskin sesi dolanır
Sis duman yelpazesine
Ve misafir melodisi davetiyesi
Çınlanır
Kulakların gerçeğe kapalı zembereğine
dolanan
Ritim sarhoşluk yüklüdür
Sevinç yüklü çocuk gibi
Beyin sofrasını kurar
Çağrışımlar
Düello havasında
Ve
Sonra
Tillililerin yankılandığı halaya tutuşurlar
Özgürlüğün duygu yüklü
Saflığında

Halaya ölüm ve yaşam arasında ki
Çizginin estetiğı gibi sarılmak
Gereklidir orada
Ritimlerle birleştirmek figürleri
Düşünce ile duyguları
Dürüstlüğüne korkusuz
erdemce
Damarda çağlayan asi kan...
Soylu onurların gölgesinde
İnfilak çağına dayanmış
Yüreklerin
Sıkılmış yumrukların
İlgıt ılgıt
Gümbür gümbür
Sarsıntılarla getirdiğı
Dostluğun korktuğı ülkemin baharları

Lakin...
Dur diyeceğim
Melodisine uymuyor ayakların
Halayına cesaretin yetmiyor
senin
Açık yüreklilik
Şafak olmalı
Düşüncelerin misali
Kalleşin kitabında okutabilirler
belki sana
Sen sen olmayı bileceksin tabi
Kusursuz dünyanda
Cirit atmamalı maskeliler
Ellerinde kılıç tutan o birileri
Güvenebilir silahına

Sen ise
Cesaretin beynin ve berraklığında
O hükmünü satmış teknolojiye
Sen inançlarında alacaksın
Yiğitliğin
Yenilgilerin de olacak
Kimi zaman
Ancak
Acı ve hıçkırık yükleyeceksin
Kişiliğine
Cesur olacaksın
Yeter demeyeceksin
Aşkı ve sevgiyi doğru
anlayacaksın
Hikayesini anlatacaksın
Güneşin buğday tenli
Çimen gözlü
Başak duruşlu
Çocuklarına

Nasihat dileyeceksin
Öyküsünü anlatacaksın aşkın
Çünkü sen,
Sevdalısı diye işlendi tarih
denilen sonsuzluğa
Çünkü sen aşkı sevmişsin
Çünkü sen aşksın
Toprak ananın
Soylu duruşuna

15. 01.1999

AŞKIN ATEŞİ

Savaşta
Aşkın ateşi
Eritebilmeli
Donuklaşmış yüreğini
Isıtabilmeli
Kalbini
Kalpleri
Tüm
Bedenleri

29. 01.1999

ZİLAN

O tüm yüreklere ekilen
Umut tohumuyla
Kokusunda doyumsuz özlem
Kızıl renginde
Kan
Ölüm
Parçalanmış beden
Dallarında sevgi aşk tomurcuğu
Duruşunda tarihin zincirlerinde
Şaha kalkan öfke kin intikam
Yaprağında
Volkan sarsıntısı halkın intifada
Çıgıllıklarında
Özgürlük yürek atışlarının
Gün doğumu
Dağlara vurduğu
GÜL'dü

04. 04.1999
Çiyayê Spi

SIRTINDA... ŞEHİR...

Sessizliğe gömülmek istiyorum
bu gece
Durgun geceyi yırtarcasına
Bilinmeze dümen almak
Yıldız... Yıldız aramakçasına
Dolanmak istiyorum
Ay ışığında
Parlayan gözlerine ateşböceklerinin
Rüzgarlarda
Savrulmak
Uçuşmak
Alıp başımı
Ülkemin dağlarına...
Oturup sohbete dalmak istiyorum
Ateş alevlerinin balerin dansında
Ve konuk olmak istiyorum
Hasretin gül rüzgarı gözbebeklerine

Annenin
Aklaşmış saçlarında acılarına
Oğul sözleriyle sarılmasına
Oğul diye sarılmasını bana
Ve insanlar... İnsanlar
Görüyorum
Tarihlerin yakıldığı
Kerpiç duvarlarında bir köyün
Yakılan insanlığı
Yaşlanmış mahzun bakışlı bir dedenin
Beyninde vurulmuş tarihler
Göçler, göçler görüyorum
Yalın ayaklı çocukların
Soğuktan can veren
Oyunsuz gülüşsüz çocuklar

Yalanların doğruların koltuğunda
Ta giyişin kurulduğunu görüyorum
Ve evler
Şeraniş
Etruş
Ninova
Briketsiz damlar bu
Bir parça naylon altında
Üşüşen umutlar
Dikenli teller arasında
Mayınlanmış toprak
Ve soruyorum sessizliğe
Gün mü küsmüş gündüze
Veya göç mü olmuş güneş
Evlatları gibi

Ve sırtında bir şehir kuruluyor
Hayatın pazarlara vurulduğu
bir yaşam
Kusursuz bir yemindir
İnancın olsun
Ayıba söz getirilmez
Taşa yuva olur yürekler
İnat olur
Sevda olur
Güllere uzanır tüm yollar
Bir tutam bahar olur
Gelip kavganda yoldaş olur
Işır karanlığa sıkılmış yumruk
Aydınlık öyküsü olur

8. 2.1999
Çiyayê Spi

KUCAKLAYARAK SELAMLIYORUM

Güneşin az sonra doğacağı
Ulaşılmazları
Kucaklayarak selamlıyorum
Göz nurum
Yasaklı dilim
Kekeleyişinden
Sıyrılıp azatlaşan kelimeleri
Seni
Ve aşkı

9. 2.1999
Garê

CİRAN

Neye yummuşsun gözlerini ciran
Ağıt mı yakıyorsun
Göğün kana bulanmış
Şafağını mı beklersin
Susma haydi konuş
Dilini mi yasakladı
Potinin sesi
Dilsiz değildin biliyorum
Suskunluğun deniz de mi boğulmuştu
şarkıların

Güneşin kara çarşaflandığı gün
Ağıta dönüşmüştü
Sonra bir ninni gibi mırıldanışa
Kara gecelerde bestelediğin
Ülkemin gökyüzüne
Yıldız yerine
Gözbebekleri ekilirken
Yaşa...

Nal altında sürüklendiğinde
kızlarımız
Ne namustan ödünleri vardı
Ne de şereften
Bir anadan geldiği gün
Bir de o gün çıplaktı
Örükleri kılıç ucunda
Savururken
Ölümü seçmemişlerdi hiçbir zaman
O ana kadar
Kollarından tutup
Çökmüşlerdi bedenlerine
Bir it sürüsünden farksız
Salyalarıyla
Pençelerine kan bulaşmıştı

Anneleri ılık ılığaydı
Kanın rengine bulaşmış
Saçlarıyla
Halay çekiyorlardı
Kahkahanın iğrenç gürültüsünde
Beşikte kamalanmıştı bebelerimiz
Son tebessümleri
dudaklarında kurumuştı
Solan bir gül gibi
Delikanlılarımız deşilmişti
Baharların Newroz'unda
Ellerinde bağlanıp
Ayaklarından zincirlenerek
De konuş!..
Haykır!..
Yırt suskunluğun dizginini
Ciran!..

Dağlar kusursuz şahittir
Onlara sor anlatır derdini
Oradan bilmelisin
Öcü!..
Öfkeyi!..
Oradan anlamalısın
Oraya
Yaşam yükleyen
Anne
Delikanlı
Çocuk
Ve kızlarımız
Dilek tuttular
Secdeye
Semaha
Ayine durdular
Orada büyüttüler umudu
Gözlerindeki
Mum ışığının
Aydınlığını
Sor onlara anlatır!..
Anlatır!..
Ciran!..

Anne burada büyüttü
Göz nuru
Gözbebeğini
Öğüdünü sundu
Zümrüt duruşlu delikanlısına
Alevleşen elleriyle
Kuşatıp uğurladı
Yiğidini cenge
Cehennemleşen yüreğinde
Türküler ve zılgıtlarıyla
Sen oğul hasreti
Çektin mi?
Acısıyla ürperdin mi
Ciran!..

Daralan yüreğın görünmezindeki
Ruhsuz nefesi
Parçaladın mı
Hiç?
Göğsünün kafesi!..
Oğul diye sarılırken
Toprağa
Yenmişti anne duygularındaki
zinciri
Bir değil bin istese de
Verirdi
Yeminim olsun
Düşlerine akmişti
Aşk ırmağın
Aşk ırat'ın
Kaytan bıyıklısı
Elmas gözlüsünü
Böyle bağışlanmıştı
Bereket diye salmıştı
Tarlasına ülkesinin

Doruklarında selamlarken
Güneş, dağlarımızın
Avuçlamıştı
Gömmüştü ışığı bedeni
Sevdalıydı
Şimdi
kızlarımız
Yırtarak asırların bitmişliğini
Silah tutuyordu elleri
Öyle yok, görünmez değillerdi
Ciran!..

Acılarını yenmişti
Sine paramparça
Tırnakla inşa ediyor şimdi
Sonsuzluğun duvarını
Yokluk bir başına durakalsın
Çatlamıştı tomurcukta
Milyon dal salmıştı
Göklere erişmiş ahin gibi
Şimdi dalış vaktiydi
Şimdi hesap vaktiydi
Yaşama
sarılma vaktiydi

Dağlarda büyüyen umut
Dağlarda enginleşiyor
Parçalıyordu...
Parçalıyordu...
Görünmezin sırrını
Sokaklara dökülmüş
Taşmış selin
Taşırdığı volkan kaynayışıdır
çocuklarımız
Bakışlarında oyunlarını
İşlemişlerdi
Özgürlüğü

Ve...
Artık ağıtlarımız
Baharı burnundan tüten
Çağrışım şarkılarında
Delikanlı
Kızlarımızın
Yar diye bellediği
Ülkeydi
Ve...
Artık
Nasırlı ellerin avuçladığı
Ateş topuydu taş ve sopa
Ölüm sahipsiz
Deşilmiş cesetti
Kan revan içinde
Yenikti ölüm
Birleşen özlemlerin çağlayanına

De
Ciran!..
Aç gözlerini
Uyku vakti değil şimdi
Sırtında
Varı yoku
ölüm
kalımıyla
yokluğudur
Dağlarda doğan güneşin
Partizan dostluklara çekilmiş
Tetiği
İlk zerreciğidir varoluşun
Ellerinde yükselsin Ciran!..
Bozkırlarımızın
Zozanlarımızın
Serin yelli
Yükselsin boy versin
İşyanın ilk nüveleri
Yükselsin
Dal budak
Botan'a
Zagros'a
Garê'ye
Çiyayê Spi'ye

Güneşin az sonra
Tekrardan
doğacak ulaşılmazları
Kucaklayarak
Anlatıyorum
Ciran!..
Yasak dilimin kekeleyişinden
Sıyrılıp azatlaşan kelimeleri
Aç gözlerini
Kristalleşsin
Şevk yüklesin duruşu gözlerinin
Görsün
Dağlarımızın amansızında
Başak diz boyu yükselmiş
Çimen yeşilden gövdeye
uzar
Kucaklar seni
Karı yırtan kardelen
Müjdeler sana
Kırlangıç sesini senfonisini
Bülbül ötüşünü
Duy
Ciran!..

Beynine ulaşan tozları
Kalk sen de yürü
O dağları kaçaklığına
Sisi dumanı ürkütmesin
seni
O yaşamdır sana
O yaşamdır bana
O yaşamdır
Bizlere
Tüm insanlara
Ciran!..

9. 2.1999
Garê

ADINI KOYAMADIĞIM

Yakalım ağıtı güneşe
Göz yaşlarımızı
Gömerek yüreklerimize
Şarkılarımızı yankılatalım
Sesimizi
Uçurumlardan girdaplardan
Enginlere
Başını saralım dumanla
dağların
Vuruşlarımızda birleşsin zafer
Çılgıkların korusuyla
İlerleyelim
Tereddüt tanımayan
Yüreklerimizde
Sürelim tetiğe
On iki yerinden
Vuralım yokluğu
On iki yerinden
İnşa edelim
dünyalarımızı

11. 2.1999
Garê

BEKLEYİN BENİ

Soylu zamanlara dayanmış
Civıltısıyla geleceğim
Çatlamış tomurcuk
Renkleşen tabiatımla geleceğim
Nehirlerinle akıp Dicle'yle bütünleşen
Bir bedende Fırat'la geleceğim
Patikalarında uzanarak
Yollarına düşüp de
Dağlarını aşıp da
Cudi'den Nuh ile geleceğim
Sevdalanıp Sipan'dan Siyamend ile
Xecê
Bırca Belek'ten Mem û Zin ile
Geleceğim

Bir kuş gibi süzölüp Suruç'tan
Derweş ile Adule ile
Meydanlarda kılıçlanmışçasına geleceğim
Nemrut'un yedi renkli güneşinden
365 hanesiyle Mardin'den
Zaferan kilisesinden
Dergahından İbrahim Halil'in
balıklarıyla gölünden geleceğim
Harran'dan bilgelenmişliğimle
Amed'ten surlara dikilmiş sancağımla
Dalgalanırcasına geleceğim
Sığınacağım kudretine
Savunmasız bir ceylan gibi
Deşilmiş karnından alınan bir bebe gibi
Dersim'de uçup
Zilan'dan doğup
Gözlerinin yatağından Munzur'dan
geleceğim

Yoldurmadan çiçeklerini
Erozyonla birleşen kopuk fırtınasıyla
Göz yaşlarım
Duygularımla geleceğim
Ele avuca sığmaz dilin hükmüne sığmaz
Anlatımların yenikliğinde
İknasında yenilmişliğimde
Bakışlarında geleceğim
Neşter değişinde parçalanan cesedinde
Şırnak'tan Mahabat'tan geleceğim
Umutlarını yıkmadan
Ellerimle geleceğim

Çakılmış üç kibrit kıvılcımında
Yükselen isyanın davetiyesiyle
Sarhoşluğunda beklentilerin
Mazlumla geleceğim
Zafer komutuyla gökleri delen
Parmakçıklarımla
Gürleyen yıldırımlarla geleceğim
Pasından kurtularak
Yasağından sıyrılarak
Sessizliğinden koparak
Küba'dan Che Guevara'yla
Vietnam'da Giap'la
Mozambik'ten
Angola'dan
Şili'den
Kızıl yıldızım
Gabar'dan boy veren
Agitlerim'le geleceğim

Destanlara yüklenmiş haykırışlarıyla
Dağılmış suskunluğa
Çıgıllıklarıyla biten görünmezliğinden
Sokaklardan
Kentlerden
Köylerden
Yola düşerek meydanlara
Çökmüş
Sığınakların damlasıyla
Geleceğim
Bitirmeden türkülerini şarkılarımla
Halaylaşan binlerimle sizlerle
İntifada geleceğim

Çocukluğumla geleceğim
Oyunlarımla geleceğim
Oyunlarımı yasağa bürünmüş
savaştan
Oyunlarımı bileyerek
geleceğim
El değmemiş dünyacıkların
Boranlardan
Gülüşlerimle geleceğim
Şekerlemelerimle
Kurşunlanmış
Suçlu olduğum
Kardeşliğimle
Alışa gelmişliğimle
Cizre'den
Amed'ten
Deste deste
Papatyalarla
Geleceğim

Sinemamda ateşe tutuşan
Filmlerimle
Tutuşan ellerimle
Tutuşan saçlarımla
Ölmeden geleceğim
Kapamadan kapılarını yaşama
Gerillamla geleceğim
Mahsum'la filizlenen kavganın
Masalında
Dağların bağrından yükselip
Nurhak'tan
Ağırî'den
Engizekler'den
Herekoller'den
Sason'dan geleceğim

Sevdanın ateşinde tutuşan
bedenleriyle
Kızlarımla atomlaşan
Hayatın akışına örölmüş
Setleri
Parçalarcasına geleceğim
Söylemeden son sözünü
Kalaşnikofun
Senfonisinden
Bestelenen
Halkımın aşkından
Geleceğim
Zamanın intikama susamış kuraklığına
Tetiğimizin bereketiyle
Geleceğim

Karınlıkları yırtan
Toprağından bağından
Çizilen ülkeye
Uyku bilmez...
Ölüm bilmez ...
Yiğitlerimizle...
Güneşimle....
Ovalarla...
Şehirlerle...
Dağlarımle...
Önderimle...
APO'mla varlıklaşıan
Kürdistan'ımla
Geleceğim

12. 02.1999

TEMMUZUN ÇOCUKLARI

Temmuzun acılarından sızarak
Selama durdurdunuz koca ayı
Karanlıklara sırdaş
Güneşle kol kola
Yıldızlara uzandınız
Vuruştunuz cenk meydanında
Kılıçlar bilenir
Öfke doluğun
Yaşamak sınırlara sarılmış
Bir gerçek
Sevginizin sonsuz evren kadar
Özleminiz köpüren ırmak
Akışıp gitmek
Çocukları olmak vardır derim
Göklerin
Gözün alabildiği uzaklara
Denizin mavisi...
Göklerin alası...
Ve...
Umutların solmayanı güzeldir

Yoldaşlar...
Haydi kalkıp koşun
Temmuzun çocukları yüzünüz güneşe dönük
Alınlarınız dağ boyuda
Sen oyunlar yok olmuş
dünyanızda
Yasaklar öğrendiniz
Yeniden koşun
Sökülen ufuklara
Kuş kanadında bulutlara
Kelebek uçuşunda çiçeklere
Savaşsız dünyalara
Kardeşliğe
Barışa
Sevgiye koşun...

Koşun zemheri yıkarak
Yüreğinizde şarkılarınla
Dağlarda tutuşan oyunlarınızla
Oradan uzatın
Avuçlarınızı
Kalleşliğe kesmiş
Buz fırtınasını aşarak
Aydınlıklarla güzelliğe
Ülkeme
Kürdistan'ıma KOŞUN...

15. 02.1999
Garê.

NE DE ÖZLEMİŞİM

13 Ekim 1999 tarihinde Garê-Miseleka'da şahadete ulaşan Hêlin Çerkez arkadaşın anısına

Durgundu kalp vuruşları
Gece sessizliği rüyasında
Sen çiğdem gözlü
Masal perisi
Son bakışlarımda uğurlarken
Seni
Sevgiler diyarına
Yanağında donup kalan
Gözyaşları gizeminde
Elveda bile diyemeden
Son sözlerimle boğulmuştum
Gırtlığımda sessizliğim
Hayallerimin takvimi bile
Sığdıramadı seni

Ve gönlümün en ücra köşesinde asılı
Surettin
Gözlerin
Gözlerimde tutuşur
Şimdi
Kudurmuş bir alev gibi
Sen kır saçlı deniz kızı
Kömür karası gözlerin
Başak tenli tomurcuk
Yar diye toprağın bağrına
Gömerken seni
Söyleyecek bir şarkımız
Yoktu
Dikili bir taştan mahrum
Sevgimizi dikiyorduk başucuna
Filiz dalında özlemlerimizi
veriyorduk
Ağlamak yoktu bize
Alınların kabarık simasında
Kızgın çatılar altında
Andına çatınmış silahlarımız
Şimşek çakışlı öfkelerimiz
Dolu dizgindi şimdi

Hasretliğine konuştuğum
Gelişine yol gözlediğim
 l m  soldurmuştu
Tebess md  dudaklarımda
İhanet darağaçlarında
Duvaksız  ıplak bir beden
Gibi
Dağlara g   sevdalarda
S slenmiştin
Kanın kızılca rengiyle
Ateşle sarmaş dolaş
Namlularla başlıyordu fl rt n
Ölüm kimmiş
Ölüm neymiş
Sevdamı sen ile
Umutlarım sen ile
Adı saklı gelecekte birleştirdik

Sevgi denileni aşk denileni
Bingöl'den alıp getirdik
Saçlarını
Bombalarla ördük
Şafağı bedeninde
Yarattık
Çerkez Hêlin dedik
Dedik de söz getiremedik
Garê'ye yar eylemişik
Nikahı yıldızlara kıydık
Silahların
Kınasını intikam ile yoğurduk
Ve nakşettik bedenlerimize
Yenik değildik
Bir Hêlin vermişik
Binlercesini kucaklıyoruz

16. 2.1999
Garê

GÜN KURŞUNLANMIŞ BEDENDİR

Aydınlık tanrısı tutsaktır
O vakitler
İhanetin utancına yenik
Perdeler sarılmıştır benzine
Kara bahtlardan
Kamçı vuruşlu bir rüzgar dolanır
Derin vadilerine
Yalçın kayalarına dağların
Yaylaların ulaşılmaz sonsuz
Nazlı duruşuna
Zaman, sonbahar adıyla
Mahkumdur arsızlığın
Ölüm tufanlı fırtına yüklüdür
Zembereğinden yüzüzlük fişkırان
Tarihin

Bu acı bitmez sızıdır
Milatlar çarkında demlenmiş
Asırlar boyu ellerinle ılaşıp
Yükselen
İsyanı volkan vuruştı halkın
Evladıdır serhıldan
16 dağ duruşlu yiğidin
Türküsü
16 tomurcuk
16 yasemen çiçeği
16 körpe can
16 nazlı ceylandır
Göçmen kuş sürüsüdür
Kervan yolculuğu
Bitimsiz aşklar
Delinmez cesaret
Yıkılmaz inattır
Yeşeren umut

Nakışlı özlemdi
Yağmur damlası
Kar tanesi
Yörüngesinde ok
Şimşek bakıştır
İpekböceği
Yürek yanığıdır
Asi çağlayışlı
Deryadır
Özgürlüğe sarılmış
İlgıt ılgıt
Çıgıktır
Sularda yüzen yosun
Sonlarına sığmayan
Haykırış
Kavurucu çöl yelidir

Çatlayan toprak
Unutulmaz dostluklar
Şiirin mısrasıdır
Dahası ve dahasıdır
Kırvem
Gün kurşunlanmış bedendir
İhanetin ayıbına yenik
Henüz gündüzün selamında
Vurdular hançeri
Sırtımızda
Baharımızı kanattılar bir
Köşesinden
Gözleri kan bürünmüş birileri
Garê...! nedendir suskun duruşun
Başın neden dumanlıdır
Miseleka...!
Neden kızılışır suların

Ellerinle gömüyorsun çocuklarını
değil mi?
Ellerin söküyorsa
Boy vermiş
Kök salmış
Fidanlarını
Dağıt başındaki pusu
Bitir...! Garê bitir...!
Laneti
Demez misin... kimdir bunlar
Düşünüp de sormaz mısın
Yorgun duruşuna
Kimleri verdik biliyor musun
Zeytin gözlü Hêlin'i
Bahar kokusunda Nergis'i
Esmer saçlı Çiya'yı
Ay gülüşlü Ruken
İsterse binlerimizi de
Veririz

Gün kurşunlanmış bedendir
Güneş tanrısı tutsaktır
O vakitler
İhanetin ucuna yenik
Dizildiler yan yana
El ele tutuşup
Oracıkta yendiler...
Yenilmediler...
Kana bezendiler
Ölümü sınıdılar
Yendiler kara bulutları
Gece çöküntüsünde
Ay dedeyle bütünleştiler
Güneşi tekrardan tekrara
Ufuklardan yükselttiler Kirvem
Miras sundular kavgalarını
Hayallerini armağan
Aşklarını
Özgürlüğe
Verdiler
Erdemliliği sizlere dediler

Sözlerini
Yol bellemek
Dillerimizle
Yırtılan namlularımızla
Bütünleştirdik
Bütünleştirdik
Kırvem...

17. 2.1999
Garê

YAĞMUR SEVDASI

Yağmur yağıyor
Bir bahar sabahı
Üşütür beni
Islanan hayallerim
Titreşir avuçlarımda alevler
Yangına su serpende hani
Tutuşurum inatlarımla
Korlaşır gürleşirim
Yine de buza kesmişçesine
Üşürüm
Yangına tutmuşçasına
Damlasında boğulurum bazen
Bazen alır başımı
Okyanusunda süzülür giderim
Ulaşılmayana

Aşkı tanıyanınız yok mu
Tarifi bilinmez mi
İşte tanınmazdan bilinmezden
Öylesine vurgunuyum
Yeşillenen çimene
Dalında sökmüş tomurcuğa
Ama zordur bana çekilmez
Dinmez geleni
Avuçlayıp
Koklanmayı
Ulaşılmayı
Ölümü bilmezler ne sanır...
Ölümdür adı bela
Adı can yurdunda
Zincirli el ve bilektir

Bir yağmur suyunda vuruldum
Sevdaya
Özlemine ne denirse artık
Bir yağmur damlasına kıydım
Göz yaşlarım boğar yağmuru
Ellerim günahkar
Gözlerim günahkar
Irmağında çırpındım
Bir akşam üstü
Hasretlerimin körelttiği
Gecelerime doğarsın
Isıtman için umutlarımı
Arzularımı
Muhtaçlığımı
Körelen gözlerime renk
Engibeli yollarıma sürat
Ama yağmur tenlim
Aşkım firar
Aşkım divane
Aşkım yasak
Aşkım suçlu

Oysa
İnançlarım hasret
İnançlarım atom
Kıvılcım yeter
Olabilmek
Gün ile doğabilmek
Benimkisi...
Çamurlardan inşa etmek
Ruh bulmak
Çekilmez acılardan
Yokluğunda
Can
Kan bulmak

Bir hayal daha kurmak
bakışlarına sinmiş
Hayal ellerinde
Hayal beninde
Hayal sularında
Yenilmeyi bilmeksizin
Durmadan duraksamadan
Koşmak yeter
O yeşile
O tomurcuğa
O aşka
Şimdi gözlerinde
Ateş topunda
Saklı duru özgürlük
Kaldır büküklüğünden boynunu
Şafağa kenetle gözlerini
Onunla doğup yükselir
Görmez misin

Aha avuçlarındaki aşk
Avularındaki sevdan
Avularındaki hayallerin
Avularındaki baharı
Kaldır başucuna ellerini
Yırtılsın zamanın kara bulut perdesi
Zafer müjdele
Mızgın'de
Patlasın umutların
Ülkeme söylemelisin
Şarkılarını
Melodisinde
Yağmur damlasını
Ülkeme anlatmalısın
Baharın el değmemiş
Gün görmemişliğini
Ülkeme anlatmalısın
Doğın
Günü
Yarını
Ve sonrasını

Bir kalemde yazmalı
Fırçandan resmetmeli
Beyaz yapraklarda işlemelisin
Ve öpüp
Koynunda saklamalısın aşkımı
Sır vermek olmadan
Böylesine aşığım sana
Zincirlere vurulmuş tutsağı
Tövbe edilene kadar söylenmeyi
Afişlenmiş suçlu doğrular gibi
Aranırım
Senden ve sevdalarımın

29.3.1999
Çiyayê Spi

SENİ DÜŞÜNDÜM DÜN GECE

Seni düşündüm dün gece
Acılarıma tuz basarak
Sızlandım tüm yaralarım
Senden arta kalan
Hatıralarımdan inledim
Resimlerimde uçtu
Resimlerimde sızdım
Okyanuslara vurdum kendimi
deli dalgalarında
Bir bir dolaşıp kıyılarını
Kelebek olup uçtu
Badem çiçeğinde can buluncaya dek
Yaban otunda...
Bir demet nergis yaprağında

Göz yaşlarımda boğdum
Göz yaşlarımda bitirdim seni
Tanrıları çağırılan
Yalvarışlarımda
Yitirilmiş cıvıllığı
Ama bağışla deme bana
İdama gerilmiş tüm
Sehpalarında duyduğum
Vur bitir
Vur parçalara böl
Sevgiye dokunma sakın
Seni düşündüm dün gece
Sen sen değildin
Bir dağ silsilesi
Bir sis bulutu
Ve bir de silah tutuşuyordum
Yiğitlik namında
Acılarıma doğrulmuş
Nişan alarak vuruyordum tarihimi

Mahsum'a çalıyordu sevgin
Mahsumlaş'ıyordu duruşun
Ve bir kitap saklıyordun koynunda
Başucunda partizanlar
Bir iki satır okuyordun
Mazlumdan
Direnişten
Diyarbakır'dan
Zindanlardan okuyordun
Dörtler tutuşuyordu hitabında
Sabaha dem vuran
Güneş
Kayıp yolculuğundan dönerken
Süzölüp geliyordun arzularıma
Bir şahin
Bir masal
Bir düş
Yasak bir düşünce gibi

İsyana vuruyordum
Tüm duygularım
Yeniden başlayan
Günün ilk ışığında
Seni düşündüm dün gece
Bozkıra karışan saçların
Yüzümde lanetlenmişliğin gazabı
Tetik çeken parmağımda kan
Ve alınına konulmuş binlerce
Ateş öpücüğü
Başını duman almış
Ölüm halayından geliyordu
Bitkin düşen dizleriyle
Ama yok demiyordun
Ama olmaz demiyordun
Hep umuda
Işığa mırıldanıştın
İşte o an
Söyleyebilmek için sana
Seviyorum diyebilmek

Ölüyorum binlerce defa
Aşkımdan sevgimden
Ve bir de kendimden
Azapları acıları öyle derin ki
Yükseltsem çığlığımı
Uçurum kadar dipsiz kesilir
Yankı bulur
Ateş kadar yakılır
Ateş kadar kızıllaşıyorum
Ayıbın kor duygularında
Tutuşurum vicdani hislerimle
Geçmişin kalıntılarıyla
Ve şimdi daha muhtacım
Geleceğe sana
Bir başka güne

29. 3.1999
Çiyayê Spi

ÇİYAYÊ SPI'YE VEDA

Çiyayê Spi'deki yoldaşlarımdan ayrılışımın birinci gününü olmasına rağmen şimdiden onları arayan bazı yanlarımın olduğunu hissediyorum. Tamı tamına iki yıla yaklaşan yoldaşlıklarımız öylesine basit kopuşla anlatılamaz diye düşünüyorum. Belki ben yalnız alınmamıştım oradan. Benimle birlikte 12 arkadaş oluyordu kalanların sayısı. Yine de Çiyayê Spi'den kopuş zor geliyor bana. Gerçi kalmayı kısa bir süre için ben istemiş bulunmaktayım. Rahatsızlığımın ağır basmasından dolayı, ama yine de zor, zor, zor. Belki de daha buraya alışamadığımdan olabilir. Ferit arkadaş yeni geldiğim mayın biriminin sorumlusu. Anlayışlı bir arkadaş. Zınar, Şoreş, Adar arkadaşlar sıcakkanlı, olgun arkadaşlar. Onlarla çalışmak insanı zevklendirecek. O açıdan fazlasıyla yeni yaşama alışmaya, onlarla konuşarak, tartışarak sağlamak tek işim haline gelmiş. Rahatsızlığıma gelince her zaman değil de, zorlanmayı fazlasıyla yaşadığımda baş gösteren bir hastalık. Ben bunu engel yaparak, çalışmalarını fazla aksatmak istemiyorum. Lakin o beni rahat bırakmıyor. Ondandır arkadaşlardan koptum. Ancak Fevzi arkadaş bana daha sonra tekrardan döneceğimi söyledi. Bana moral ve güç kaynağı olan tek şey o. Tabii ki arkadaşlara alışana dek Ferit arkadaş, hem yardımcı olacak hem de daha fazla tecrübe alacağıma inanıyorum.

Sizler, çekip gidenler
Elveda bile demeye
Gücüm olmayan sizler
Sanmayın ki öylesine unutuldunuz
Yalan sevgiler gibi
Sizler, yüreğimizde yaşayacak
Umutlarımız
Sevgimiz
Ve de
Düşlerimiz
Kavgamızdınız
İntikama perçem
Yeminimiz
Nefesimiz

Teneffüsünü ciğerlere dolduran
Siz aşkımızdan
Alev alev tutuşan
Deli gönül
İnat
Ve
Öfke
Özlem ve de sevinç
Siz yaşantımız
Solmayan
Baharlarımız
Hep yeşilimsi hep canlı
Belki de siz bizdiniz
Bir parçamızı
Koparıp vedalaşıyorduk
Sizlerle
Evet
Siz dağların
Ateş yürekli çocukları
Bilir misiniz neden severiz
Ateşi
Soyluluğu
Ve de
Sizleri

Esen rüzgarları
Ondandır hep
Sizleri
Seviyorum
Bulutlarla selam söyleyişim
Bir tek anılarınız
Bize umut
Ve alıp başınızı
Sonsuzluk ülkesine
Gidişiniz

Haziran 1999
Garê

GABAR

Gabar türkü söylüyor şimdi
Binlerce evladıyla
Tarihin çığırında
Gabar şuurunda kayıp bir çocuk
Adını soran olmadı
Gömülü yasaklara
Zümre başlarında
Kıyametin tufanı
Agit'le doğar
Agit'le büyür
Gabar

Sevda tadında
Gabar gencecik bir kız
Baharı buram buram
Burnunda tüten
Fistani renkleriyle
Rüzgara karışmış saçları
Deli kudurgan
Aşkıyla
Gabar sevdalı
Gabar öfkeli

Gabar yankılanan ığlık
Uçurum boylarında
Binlerce direniş zılgıtlı Beritanları'yla
Söylenen türküsüdür
Kısa gecelerinin
Ateş yüklü bakış
Yar koynunda bir dilek

Umudunda oğuldur annenin
Ezgisine karışan hasretiyle
Gabar türkü söylüyor şimdi
Binlerce çocuk gülüşlerinde
Agit'le simalaşan
Agit'le isimlenip tanınan
Bir gelecek
Bir vaad

Agitleş'en gerilladır
Kentlerde taşan isyan
Gümbürdeyen savaş dansı
Ve
Bomba kuşanmış yürektir
Gabar
Şarkılarını söylüyor şimdi
Ağustos güneşine
Göklere eş düşen namlularda
Volkanik çağda bir ateş topudur
Gabar

Haziran 1999
Garê

ZAMANI YOK

Zamanı yok
Aşıp geçti baharımdan
Top pembe aşklar
Hayallerim yenik utangaç
Sabrın damarları
Arsızlığın koinunda
Tutuştirmek istiyorum
Karanlıkları
Ellerimle boğmak
Yırtmak istiyorum
Gecenin resimler
Zapta gelmez bir istekle
Solgunum bir yaprak misali
Kırık dallarımda
Tanınmaz bir suret
Alır götürür düşüncelerim beni

Arsız mı
Arsız
Huysuz mu
Huysuz
Sokaklara vurmuşum yüzümü
Tüm duygularım bellenir
Varıp kıysanız gözlerime ne ala
İster parçalayın
Ateşlerde yakın
Lanetleyin beni benden
Ama
Dokunayım demeyin
gülüşlerime
ve de göz yaşlarıma
onları bana bırakın
sellerce ağlamak
deryalarca gülmek istiyorum
azgın sularda

ve
inanır mısınız
içimdeki birileri
salgın veba
hastalık
ölüm ve korku
kavgaya tutuşturmuş beni
vursa derim hançeri
yüzü dönük iken kalbime
akan kızılca kan olmayacak ki
acının göz yaşları bir daha
çarmıha gersinler
şişlesinler bakışlarımı
yetmez ise
çırılçıplak meydanlarda gezdiresinler
yasa boğsunlar adımı
bitirsinler suskunluğu
bir dillimi de
ama dokunmasınlar
göz yaşı ve gülüşlerime

acı kadar keskin
hıçkırık kadar yüreksi
ağlamak
çiçek çiçek
bozkırlara ekmek
istiyorum gülüşlerimi
haykırıışlara yükleyerek
solmak istiyorum
tebessümlerimi
işitsin diye sağırlardan birileri
yakının yakılan olduğunu
görsünler diye
köründe birileri...
lakin ne işiten
ne de gözleri
gerçeğı gören birileri

Haziran 1999
Garê

İÇİMDEKİ

içimdeki birileri
bana hançerin hikayesini dinletti
içimdeki birileri
salgın veba
kavgaya tutuşturur gayri
bir damlası bulunmaz kanın
kızılıcık renginde
çarmiha gerer
çivilerler bakışlarıma
yetmez
avutmaz
çırılçıplak soyar
taşa
tutarlar
yasa boğarlar adımı
bitirirler suskunluğu
bir diliminde
kendilerinde beni
oysa yok olup
sonra onlar olurum
haykırır ha haykırım
lakin işitmez
sağırdan birileri

24. 06.1999
Garê

HAYAT OYUNU

Yaprak döküyorum
Bir sonbahar rüzgarında
Yolunuyorum çırılçıplak
Sığınacak bir gerçeğim yok
Yağmuruma karışıyorum
Yalnızlığımı
Üşüyorum sensizliğin
Soğuşunda
Ateş üşüyor bakışlarında
Tiril tiril titreyerek
Umutla arıyorum
Gündüzümde mum ışıklarıyla
Körleşmiş gözlerim
Tanımayanlar
Berduş diyebilirler
Oysa oysa anlamazlar
Bilmezler rüzgarlarına
gerilmiş yelkenlerinde
Hayatın

Divanesiyim dostlukların
Her an
Ürkütür, korkutur
beni
Beni sen değil ki
Bendeki ben ürpertiyor
Sığınmak istiyorum
Tüm limanlarına gönüllerin
Rotasız bir gemi misali
Ama kapılar hep örtük
suratımda
Göz yaşlarımla sunarım derdimi
Kursağında kalırım hıçkırıklarımı
Kara kış fırtınasında
bembeyaz karın donukluğunda
üşüyorum sensizliğin yellerinde
gel... haydi
dolan ellerime
ağlatma bitirme beni

sahralarda yitirdim seni
mecnunuyum
şu dağların
yokluğunun gezginiyim
bulurum diye
aştığım dağ
tüm topraklar
isyana durur
kaç asır büyüttüm koynumda
kaç çığır geçirdim
kavuşuyor bak
uzanıyorum sana
yollarına seriyorum
tüm sevgileri
aşkına ferman deseler de
ölümü
kucaklamak için
tanımadığı
bir çocuk özleminde
sarılıyorum bedenine
hiç ayrılmayacakmışçasına

28. 06.1999
Garê

SENİ YARATMAK

Duvarlara çizmek istedim seni
Fırçamda boğarım diye titredi ellerim
Korktum...
Gecenin içinden çalmak istedim.
Karanlık ve bilinmezlik
Ürküttü
Sabahlara işlemek istedim
Gerçek uzak gözlerim kördü
Tanımlayamadım
Yıkmadan umutları
Kendinden yarattım
Bir ben olarak
Kendimde yok ettim kendimi
Sana çalarak
Bir arayış anında
Dilinde söylemek istedim
Lal suskunsu edasıyla

Seni Şimdi
Dağlarda buluyorum
Bir kavga sıcaklığında
Bir öfke anında
Ya da
Bir yemin bir söze
Duranda
Ufkumda ve de bedenimde
Oysa öyle uzaktın ki...

28.06.1999
Garê

GİTTİLER

Gittiler göçmen kuş sürüleri
gibi
Oradan buraya savrularak
Uçuştular gökyüzünde
Solgun bir buluttan
Yağmur tanecikleriyle
Gittiler yerkürenin bilinmezliklerini
Teperek
Yürüdüler gecelerce
Yürüdüler günlerce
Yolcularıydı güneş sabahının
Küçük küçücük ömürleriyle
Yıllara
Yollara yürüdüler

Kimileri daha çocuk yaşıta idi
Basamaklarını tırmanmıştı gençliğin
Bir yumruk
Bir yürek sancısında
Sınanmıştı sözcükleri
Patikalar ve uçurum yollarında
Gittiler...

Temmuz 1999
Garê

SÜRGÜN

Bana hayatımda bir kesiti
Anlatsan dersin
Sıkılğan yüreğine
Hoşnutluk diye
Gül renkleri
Ve yağmur sonrası toprak
Kokuşan
Ama gel gör ki
Hayallerimi sürgün eylemişler
Düşünce sürgün
Ülkem sürgün
Doğmadan insanım sürgün
Yasaklar
Yasaklar
Ve de yasaklar
İçinde
Susuyorsam
Bunu bilmeni istemediğimdendir
Çocuk

Gözlerini açmadan
Günaydın demeden
Merhabaya vakit kalmadan
Vurur
Sillesini hayat
Haysiyeti satabiliyorsan
Bir meta gibi
Sen varsın ona
Ötekisi
Ömrünün fidan çağında
Kılıç
Silah
Ve hançerdir
Kavgadır yani anlayacağın
Oyuna benzemez bu dediğim
Oyuncak değildir oynadığın
Essahtan savaş
Sahiden ölüm
Eşitsiz, adalete küskün
Susuyorsam
Bunu bilmeni istemediğimdendir
Oyuncaklarını alır birileri
Birileri zincir vurur çocukluğuna
Alır götürür ilkbahar rüzgarında

Erken büyürsen bilmeden
Giden ömür
Sana kalansa yalnızca
Silah
Boyunu aşmaz belki
Ama nasipse
Nasipte sarılmak ise
Onu kendinde sen gibi
Saymalı
Sevmeli
Kadir bilmelisin
Söyletme bana bunları
Susuyorsam
Şikayet olsun diye
Söylemek istemediğimdendir
Lakin
Gerçek işte
Çırlıçıplak
Anadan doğma sen gibi

Ama çocuk
Ama çocuk sen ne bilirsin ki gerçeği
Suçsuz, kusursuz dünyanda
Doğmuyor ki anlattıklarım
Oturup sorar mısın halen
Dedim ya susuyorsam
Sen bunları bilmeyesin diye
Hala gözlerini dikmiş
Elimdekini soruyorsan
Zincirimi
Yada ayaktaki prangamı
Diyebilirsin güzel çocuk
İnsanoğluna yakışmaz
Zincir
Ama dedim ya
Hayat bir şövalye
Sen ise piyadelik bir er
Kocaman olmalı
Bu yüzden
Yüreğin

Bilge olacak düşüncen
Bileceksin ki
Kılık kurtarma soyluluğu
Yürek derya
Ve sen yelkenlisi
Asi duyguların
Çekilmiş kılıçlarında
Can verdiğinde sevgi
Çiçek tazeliğinde
Bitirilmek istenir
Çalınıp götürülmek istenir
O vakit ben değil
Çocuk
Gerçek öğretir varlığını
Dedim ya
Kocaman bir yürek
Taşımali bedeninin
Çünkü
Ömrün kadar büyüktür
Kavgan
Ömrün kadar hırçınsın

Ve
Bundandır ki vurulur
Ellerine zincir
Ayaklarına töken
Hala susuyorsam
Acıları söylemek
İstemediğimdendir sana
Yutkunan bir sözde bile
Hayat gardiyan
Ve sen sürgünü
Ama yüreğinin büyüklüğüyle
Ben varım diyeceksin ne olursa
Sürgün
Zor gelse de
Tüm silahların tutuklu ve
Yenik düşse de
Zincire vurulsan da
Aşkın
Sevgin
Hayallerinden
Yasak
Yasak
Ve yasak dense de
Sevmiyorum deme sakın

Umut ondan boy alır
Onunla bilemelisin kalbini
Keskin bir hançer
Yarısı bir kılıç gibi
O zaman
Çocuk
Sürgünlüğünün
Sürgünü olur
Yüzsüzlükler

Temmuz 1999
Garê

TANI KÜÇÜĞÜM

İlk yürüyüşünden önce
Tanı küçüğüm
Diline çirkin söz bulaşmadan
Toprağa sürülüyken ellerin
Ayakların çamurluyken
Tanı
Kötülük büyümeden uğrarmış
sokağına mazlumun
Yaşamamışken bitirmiş düşlerini
Ardı
arkası
Katran acısından kahkaha
Kalleş dersin
Sırtlan okurmuş
İhanet sessizce olurmuş
Gerçek zıkkım acısı
Dost yazarmış
alfabesini
Düşman nutku pay edinirmiş
Ve birde
Bir varmış
Bir yokmuş da
Sevgi

23. 07.1999
Garê

DAĞ ÇOCUKLARI

Dağ çocuklarıyla uyanıyorum
Zamansız uykunun
en mayhoş
saatlerinde
Tüm yansımalarım ben değilmişçesine
Taniyamıyorum kendimi
Göğsümün orta yerine
Kurulmuş
Şehirler
Rüzgarı bir başka yön sanki
Pusulalar hep aynı
Şeyi anlatıyor
Kayıp bir çocuk gibi
Sınırlar çiziyorum
Yıllara
Bir rüya giriyor
Uykumun son saatlerine

Yokluktan
Söylenen şarkılar
Arasında
Damarlarımda
Küçük yaşıtımdan
Kalıntılar geziniyor
Sokaklar bomboş
Tarihten yana
Güneş kalıntılarıyla işlemiş
gölgedir
Varıllaşıyor yalnızca
Ve ninnisini dinletiyor cehalet
Bir asırdan
Ötekisine
Bir zamandan
Başka zamanlara
Gözlerimde yok olan
Yıldızlara armağan
Dilek tutuşuyor
Saltanatlar
Kılıçlarla bölünüyor
Toprak
Susuzluğa çatlarcasına

Temmuz 1999
Garê

KAVGA

Güneş sarı saçlı bir delikanlı iken
Işık hızını keşfe çıkmamış iken
Saltanatlar hüküm kurmuştu
Gözlerimin akında zulmün ilk sınırlarını
Çekilirken zulmün ilk kılıçları
Yüreğime
Bir çocuk ninnisiydi zaman
Hep kavgasını anlatmıştı maziye
Tarihin solgun silüetinde
Göçlerle çift çökmüştü
Toprağa hasret
Ardı arkası alınmayacak lanet
Ve gazaptı vakit
Sancının ilk çılgılığında
Daha doğmamış bir çocuktu isyan
Bilginlerin belleğinde
Zincirlenmişti beklide
Zafer
Ama olmazın olmazı değildi
Beklide Hep bir parçamızdı
Gizli, saklı görünmez
Yada içimizde ki bizdik kim bilir

Umut taşımıştı mevsim
Rüzgar asi ve soylu
Türküsünü söylerdi geceye
Bol sesli surelerden
Gelen sessizlikte
Lal dil, kilitli dudakta
Halkını yeşertmişti
Yenilginin tebessümü adına
Ölüm
Yükselen alevlerin küllere dönüştüğü
An
Kıvılcımı yeniden karanlığa misafirliğıydi
Kavga
Çatırdayan
Zincirleri de ihanetin
Boy veren
Oğullar
Ve kızlarımızın
Sarılmasıdır
Aşka
Ve sevdaya
Ve silaha

6 Ağustos 1999
Garê

YİĞİDİM HALA YİĞİT

Bir gün daha bitiyor
Gözlerimin akından boşalarak
Güneş muma dönmüşçesine eriyip
Kayıp yolculuğuna yorgun
Argın düştüğü
Yaprakların hışırtısıyla
Dansına baş koymuşçasına
Rüzgara germiş varlığını
Nehir sessizliğinde kayboluyor
Akıp gidiyor uzaklara
Gökyüzü hüzün tarlasıyla kaplı
Bulutlardan
Anıların demleniyor
Bakıştığım
Gördüğüm her varlıkta
Dört bir yanımda kendim
Satan ben
Alıcı ben
Diller doğru bilmez
Olmuş
Gerçeği görmez
Vuran vuranın kavgası
Dostluktan açılır tüm dudaklar
Yürek karanlıkta tutsak

Ah şafak olsaydı diyorum bir an
Düşündüğümde
Ama perdesi ve görünmezliği
Körce dövüşür
Yiğit bu havada
Ne çekilecek kılıcı
Ne de sözü kalmıştı
Söyleyecek
Tek
ve yalnızdır
kavgada
Umuda çekip vuran
Can evinden vurulan
Yine yiğit
Dişe diş
Başa baş
Mertçe
Delikanlıca
Verdimi göğsünü savaşa
Anlı şanlı
Duruşu ikizi
Cesarettir
Yüreği kadife yumuşağı
Hançeri
Bilmez o
Kancıkça dövüşmeyi bilmez

Siper duruştur
Ölüme
Meydana serdiği beden
Yiğitçe vurulmak
Yiğitçe ölmek
Yiğitçe yaşamak
Budur sevda dediği onun
Teke tek
Boğuşmak
Yok bacım yok
Yiğidimi
Öyle hain eller
Kıymadılar öylesine
Sırtına dizdiler
Paslı kurşunu
İhanetin kalleşliği ile
Öylesine boğazladılar
Bire beş
Bire binlercesiyle
Tutuştular cenge
Yiğidimi öylece serdiler
Yere

Olsun bacım olsun
Yiğidim yine yiğit
Yiğidim yine göz karası
Yürek sevdası
Gabar'a sunmuş aşkını
Saçlarında poyrazlar
Ve bahoz
Martta söylemiş sırlarını
Gabar'a aşkı gibi
Ey Gabar, Gabar
Ağitim'in aşkı Gabar
Söyle yiğidim yine yiğit değil mi
Kuşanmış aha geceden geliyor
Dağların uçurumundan
Yine kavga yüklü yüreği
Yine alev saçıyor bakışı
Yiğidim yine yiğit

Güzel bacım
Ardı sıra binlercesi
Geliyor
Hepsi Agit mi
Agit
Mahsum mu
Mahsum
Ateş mi ateş
Aşk mı aşk
Kavga mı kavga
Yüklü

Yok bacım yok
Agit
Sen
Agit
Ben
Yiğidim milyonlarcası
Akan dere
Çağlayan ırmak
Esen yel
Uçan kuş
Açan çiçek
Bitmez umut
Şafak teni
Güneş doğumu
Ve güzel ülke
Yiğidim yiğit
Bilesin bacım
Hala Mahsum gibi
Eruh'ta silah tutuyor
Tetik çekiyor
Elleri Ağustos gecesinde
Hala başında yağmur yağıyor
Ateşten
Yiğidim hala yiğit

Bacı
Delikanlı yürüyüşüyle
Aha şurada selama
Durmuş geliyor
Yiğidim hala yiğit

16 Ağustos 1999
Biyokê

HANGİ

Eşilmiş tüm yaralarım
Bir bir oyularak
Yaşantıların bıraktığı
İzlerin kahriyle
Dolgunlaşıyor göz yataklarım
Kırılmış aynaların
Parçaları arasında
Kendimi arıyorum
Bütün varlıkları aralayarak
Tanımlanamaz biri geldi
Tarifim kayıp
Gerçeğim kayıp
Kütüğe sarılmış
Sinmiş adım
Bilmediğim
Okyanus ve denizlerde
Sürüklenirim yabansı kıyılara
Bir başka ellere
Yurdum diye bilmek istediğim
Yurdum diye sevmek

Sokak
Sokak
Ev ev
Dolaşmak istediğim
Tabelasında
Hiç anlamadığım
Yazgılarla
Bilmediğim
Ve tanımlayamadıklarım
Yabancıyıym
Tüm adreslerin
Ey insanlar...
Söyler misiniz
Hangi nesil
Hangi kuşak
Hangi şehir
Hangi sokak
Benimkisi

Ya lke
İsmi bile olmayan
Sınırsız ve işgal lke
Ateş mi verildi
Roma misali
Sulara mı gömüldü
Sessizlik içinde
Hayal değil dediklerim
biliyorum
Kaybedilen gerçekler mi
Yalnızca
Kaybolan yalnız
Gerçek değil ki
Peki onların neden
Var lkesi
Şehri
Sokağı
Ey insanlar
Der misiniz
Hangi soy
Hangi kavim
Hangi toprak
Hangi vatan
Benimkisi

Çalınmış
Bir yaşam gibi
Sürgün sevdalar gibi
Öyleyse eğer
Kokladığım çiçekler
Neden kızıl
Çimen neden yeşil
Harman sapsarı
Yeller yorgun
Hava yas yüklü
Bülbül neden FİGAN'da
Bedenim niçin
Gergin
Ayaklarım çatlak
Çocuklarım ürkek bakışlı
Annelerimin hasretleri
Gözü yaşlı
Kızlarımız gülmüyor
Sizler gibi
Delikanlılarımız sevda türküsü
Söylemiyor hoşnutça
Savaş ezgilerini
Söylüyor nineler
Ninni yerine

Ey insanlar
Bağışlayın ama
Söyler misiniz
Hangi yaşam
Hangi gerçek
Hangi insanlık
Benimkisi
Okul duvarlarında
Çiçek resmi değil de
Silah çizen çocuklarımız
Oyuncak değil
Silah taşıyan goncalarımız
Dağlarımızda bile kanamadık yer
Kalmadı
Hangi acıların
Tasviri anlatacak
Zulmü
İsimsiz kalır
Her şey
Bilinmezlikle
Söyler misiniz
İnsanlar
Hangi adalet
Hangi kanun
Hangi kardeşliktir
Bizlere sunduğunuz

Oysaki biz
Sizle yaşamak istedik
Sizle gülmek
Sizle paylaşmak
Sizle sevmek
Söyleyin durmadan
Ey insanlar...
Hangi suçla yargılanırız
Hangi günahla sorgulanırız
Hangi kötülükle suçlar
Bizimkisi
Hangi barış
Hangi kardeşlik
Ve dostluktan
Paylaşımımız

16 Ağustos 1999
Biyokê/Garê

YANSIN

Yansın
Göbeğinde çağlayan
Bin asırların
Sökülen buz tutumu
Eriyor
Eriyor işte
Bahar zamanı
Vakit ki
Sevda ve sevdalar zamanı
Gürleştirin dağlar
Gürleştirin
Alevlerinizi
Size gelenler var
Sonsuz bir bekleyiş
Ardından

19 Ağustos 1999
Atuşe/Garê

GÜNEŞ TENLİ KIZ

Bir sabah daha oluyor
Söken şafağın tebessümü arasında
Bir gün daha beliriyor yüzünü
Tarihin alın çizgilerinde
Bir gün
Ve daha
Nice
Nice günler
Nemruttan alıyor hayallerini
Yedi renk doğarken güneşi
Yedi elmasi renk
Gökkuşağını anlatırmış
İnsana
Gözlerine gömermiş tonlarını
O, nemruttan şahlanan sevda
Bu günde gördüm
Seni
Güneşi saklamıştın gözlerine
Güneş tenli kız

Kısacık boyunca
Zamanın uzantısı oluverirken düşler
Bakışlarının sonsuz yarısından kanar
Sokak afişlerinde
Manşetten okudum haberi
Sevimsiz bir başlık altında
Örüklerini örmüş
Nefretten ve ızdıraptan
Gün ve aylar
Dağıtmış tel tel
Öfkeyle süslemiş rengini
Yaşantı
İlk kelimeyi fısıldamış
Kulaklarına
Toka ve ranzalar
Bir öğreten gibi
Hayallerini okutmuş
Alfabesinden
Diyarbakir'i
Ulu Camii önünde
Zil çalarken sevda
Teneffüsü dağlarda geçirmiş
soluğunu
ve güneş doğarmış ufkunda
sen ise gözlerinde saklarmışsın aydınlığı
güneş tenli kız

Mazlum sunmuş ilk sevgiyi
   ateş   p yle
direniş demiş
yaşama
y reğ n orada büyük kalmış
bilesin
güneş tenli kız
bir diğ r kulağına
ninni söylemiş
aşk ve dağ
yanıp yanıp tutuşansın
isteseler de görmez olsunlar
gerçek olanı
ben seni
Öyle bildim
Öyle sevdim
güneş kız

ben seni
bomba kuşanmış
bir aşkta sevdim
yangına ve küllere
dönercesine
sevdim işte sevdim
billahıma
tövbesiz ve utangaçsız
güneş bilerek
ateş bilerek
dağ bilerek
vuruldum gözlerine
Dersim de öptüm
kutsal bir ayet
diye duruşun
ne en yüce tapınaklar
ne de en büyük alimler
gördü yanlışlarımı
senin gibi

kapandım tüm hücrelerimle
düşünce
duygularımda kayboldum
delice
kör mü kör
kayıp mı kayıp
bulamadım eski olan
yanları
senle yitip gitmişti
ansızın
bir gün
bir gün ki
anlatamadığım tariflerini
sınırlarını yıkıp geçen
yine umut yüklü
kalbim
ve yine sen
Beseler'in diliyle
söyleyerek gelmiştin

uçurum boyları
betonlu mağara
ve duman
son ölülerini
daha kocamanlaşan
kininle
vurmuşsun
kendini tüm kötülüklerin
arsız suratlarına
atom yüklü
gövdenle
ZİLAN'la
Süslenmişti
Aşk çiçekleri
Güneş başkaca
Kıskanmıştı gülüşünü
Tebessümlerini
Tanıtmıştı hoşnutluk
ZİLAN
Denmişti
Doğuşuna
Bebe
Bulut yağmuruna
Yar saydığına

Ben ise
Kavgama
Aşkına
Kendime
Verdim ZİLAN
ZİLAN...güneş kızı
ZİLAN ... ıfık tenli
ZİLAN... ateş bakıfılı
ZİLAN... sonsuzluk perisi
ZİLAN... kavga yemini
ZİLAN... kavuşan ellerim
ZİLAN... bir yol
Bir dufuńce
Işık hızı
Ve ZİLAN tertemizinden
Asır sayfası

21. 8.1999
Atuşe/Garê

UMUT TÜRKÜSÜ

Yenilgi ve umutsuzlukta tutsaklanmıştı
Sevgi
Saklamıştı kendini
Olur veya olmaz ihtimallerin
Gz yuvalarında
Hep konuşulan inanç
Sohbetlerden çoktan uzaklaşıp
Gitmişti uzaklara
Kara lekelerle gizemleşmişti
İnsan soyu
Kimlik kayıp
İsim unutulmuştu
Beyaz sayfaların
Günahsız şeklinde
Atlılar geziniyordu
Kalem ve mürekkep
izgisinde
Sevgiler uuşup gitmişti
Mutlaklar gibi
Bir başka olandan
Hiç olmayacaklara
Bekliden başka olacaklara...

Neydi bu...
Yaslı bir rüya bir kabus muydu
Yoksa
Korkunun kol gezdiği
Sokaklar ve kentler
Arasında
Sırlaşan gerçekler
Çekmişti kendilerini
Korkaklığın karanlık zulalarına
Yaşlı bir çalgıcı
Dillendiriyordu
Çılgılığın şarkısını
Yanık bir ezgi
Uy havar... uy havar
Hiçliğin melodisi
Yüklüyordu tellerine
Kalpler kuruyup
Şahlaşırken
Yürek buza durmuştu
Soğuk mu soğuk her şey
Yazlarımız soğuk
Baharlarımız soğuk
Soğuktu...

İnsanımız
Bekleştiler
Avuntularımız
Soğuk...
İsyân sönmüş
Külleri savuruyordu
Bütün rüzgarlar
Bir bekleyeni vardı
Sanki
Sabırsız akan nehirlerin
Feryadından gelmişti
O gün
Azrail oyunu ölümler
Sancısını yaşatmıştı
Hissettiriyordu seslerini
Toprağına
Gözyaşları

Kavga dolgunlaşmıştı
Sabrın tepilen tüm sınırlarında
Uzun gece fırtınalarında
Kekemeliğini duymuştu
Dağı
Uyanan aşkın
Ağustos'un doğan ayında
Ölüm son sayıklamasını
Mırıldanıyordu
Ölümsüzlük ve sonsuzluğun
Düşlerinde
Dağlardan başlayıp
Koparcasına gelmişti
Yaşam
Sevda çiçek çağında
Boy vermişti
Umuda
Özlem kokmuştu gökyüzü
Aşka doymaksızın
Volkan püskürtmüştü
Ülkeme
Silahların kusan kininde
Parçalar kölelik zincirini

Ve...
Asrın hikayesini yazıyordu
Tarih
O kent
O sokakta
Yaşlı çalgıcı
Umut türküsünü
Söyler olmuştu
İnsanlığın tomurcuklanan
Güzelliğinde
Şafak vaktinde
Aşk sunuyordu
Bütün çocuklara

28. 8.1999
Atuşe/Garê

OĞUL

İnan ki oğul
Çatlak ayaklarımla gezinirken
Seni gördüm
Her çocuğu sen
Bulduğum bir varlığı sen
Sen olarak
Bilmek istedim
Lakin sen değildin oğul
Kahırla boyadım saçlarımin akını
Bağışla
Neyleyim
Söz geçmiyor ki sevdama
Kim oğul kim
Güç getirebilmiş ki
Sevdanın akışına
Seni ondandır
Geceleri gecelerce
Sayıkladığım
Sevgin akışkan bin ırmak
Olup doluşmuş
Kalbimin değirmenine

Kapımı çalarken sen boylu
Yiğitler
Sevgiyi öğütüyorum oğullara
Bir uçurtma yapıp salıyorum
Göklere
Çocuksu renklerin karışımıyla
Ve oğul
Oynaştığın sokakları
Koştuğun bozkırları
Ardı sıra çekip gidişini
Alıp
Tüm isyankar duygularıma
Sarılıp öperken resimlerini
Toprağa öylesine kapanıp avuçlarken
Tırnakla oyarken
Buluyorum...
Dolaşıp doyasya
Hasretim geçene dek
Kucaklıyorum
Umudum
Işığım
Canım oğul

Ağustos 1999
Miseleka/Garê

SUSKUN

Suskun her şey
Yer
Gök
Doğa
Tabiat
Rüzgar suskun
Dil dudak
Yenilmiş insan suskun
Silahlar konuşuyor yalnızca
Bu gece
Beynimin tüm silahları
Mavzere sarılmışçasına
Düşünceden tetik çekiyor
İçimdeki bütün isyanlar
Öcü anlatıyor
Kleşnikofum
Nefretin akışkanlığına
Kapılmış yüreğimle
Tek ses
Tek gürültü
Tek ılık
Tek çatırtı

Diğeri suskun
Ama her şeyiyle
Tanrılar suskun
Cennetin tüm melekleri
Cehennemin tüm zebanileri
Tapınaklar
Suskun
Şeytani varlıklar konuşuyor bu gece
Bin bir kılık oyunları
Çirkefçe
Bir yanı kana bulanmış
Bir yanı körce lanetiyle
İsa çarmıha gerili
Ali sırtında hançeri
İbrahim'i ateşte yakarlar
Pir sultanı boğazlarlar
Nurhak'ta vurulmuştur
Çayan
Deniz sehpada can çekiyor
Umut arınarak büyür
Mazlumun bağrında öksüz

Hasret kokar iklim
Uzak mı uzaktır
Kavuşmak
Boy veren umut
Ve sevgiye
suskun her şey
kuş
böcek
yaprak
şırıltı
dağ
taş
her şey suskun
ıssızlıkta tutsakmışçasına
silahlar konuşuyor
bu gece
özlemlerimin tüm silahları
BKC tel örgülerden
çalıyor notasını

az ötede
oyunlarına savaş bulaşmış
çocuklar
kavgada oyuncaklarıyla
oynaşır
yıkıntılar içerisinde
çıplak ve çatlak ayak
yırtık elbiseleriyle
oynaşanlarını arıyorlar
uzaklarda...
göçen güneşin battığı yerde
Hep onlarında böyle göç edip
Gittiklerini söyleyecek
Hayalini kurmuşlardı
Güneşin doğduğu gibi
Onlarında büyük şehirlerde
Geleceğini oradan uzaklarda
Yola düşeceklerini beklemişlerdi

Bir gün ama mutlaka
Bir gün diyerek
El yaban
Toprak yaban iken
Ve bir resim çiziyor birisi
Karşıdaki duvarın ahşap köşesine
Mermi oyukları arasında
Bir şeyler anlatarak
Bir şekil çiziyor
Bir çocuk çiçek
Kelebek
Ve bir de silah koyuyor
Yan ucuna
Bir dünya
Ardından
Bir zeytin dalı
Bir güvercin
Uçurtmak istermiş gibi
Mavilere
Göklere bakınıyor
Doymadığı maviliklere
Bulutla

Bir çocuk işte
Belki Botanlı
Belki Amedli
Ve belki Fırat'ın ılığında bir
Yüzü savaştan
Yanık ve de çatlak
Bombardıman yürekli
Savaş ömürlü
Savaş doğumlu
Mermi sesi ve anne
Çığlıyla açmış ilk gözlerinin
Dünyaya
Kim bilir
Kaç baskın yarası
Taşır şimdi bedeni
Kaç şeye tanık göz
Ve kaç şeyi anlatmak ister dili

Haykırışları gömerek
Susuyor
Diğer köşede ötekileri
Suskun çocuk
Suskun çocuklar
Kuş cıvıltısının kesiştiği
Tankların yıktığı
Enkaz şehrimde
Köyümde
Yıkıntılar arasında
şarkısını mırıldanıyor
Kardeşliğini
Dağlara dönerek
Suskun her şey
Ay
Yıldız
Sonsuz evren
Atmosfer suskun
Silahlar konuşuyor yalnızca
Bu gece

Duygularımın tüm silahları
Beklenen baharın
İlk kardeşliğine gebe duruşunda
Anne bir şeyler söylüyor
Ağıt yerine
Yar yol beklemesin diyor haber
Gece karanlığı arasına dalarak
Çekip gidende
Şafak yine tebessümlü
Bir başka sabahın ramağında
Çocuklar oynaşın der
Yeller
Çatlak olsun ayaklarınız
Yüzünüz kan
Oynaşın güneşin oyunlarını
kavuşuyor tüm benlikler
kopuş yok artık
selama dursun deyin dağlar
dağlar dağlar
ey karlı sisli ateşli dağlar
daha da gürleştirin alevlerinizi
çocuklar koşuyor zirvelerde
çocuklarımız koşuyor
enginliklerine
gürleştirin dağlar
kor kor yansın bağrınız

bir dans ki
göbeğinde çağlayan
bin asırların
sökülen buz tutumu
eriyor bak
eriyor suskunluk
bahar zamanı
vakit ki
sevda ve sevdalar zamanı
gürleştirin dağlar
gürleştirin alevlerinizi
size gelenler var
uzun bekleyişler ardından

8 Ekim 1999
Garê/Atuşe